

ה"ת 24505/10/17 - לאון בגין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 24505-10-17 בגין נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט צבי פורר
המבקש	לאון בגין
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. זוהי בקשה להחזרת תפוסים (רכב מסוג "האנטר" מ.ר. 3409111 - להלן: "התפוס" או "הרכב").
2. הבקשה הוגשה בהתאם להוראות סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט (להלן: "הפקודה").
3. לטענת המבקש הרכב נחוץ לו לצרכיו החיוניים ולאור העובדה שאין לדעת מתי תסתיים החקירה, יש מקום להורות על החזרתו. המבקש הסכים כי ככל שיוחלט על החזרת הרכב תיאסר כל דיספוזיציה בו.
4. המשיבה מצידה טוענת כי מתנהלת חקירה שעניינה חשד לביצוע עבירות הריגה, ניהול עסק ללא רישיון והסגת גבול וכי בשלב זה לא ניתן להורות על החזרת הרכב התפוס.
5. בדיון שהתקיים הוגש תיק החקירה לעיונו של בית המשפט. המשיבה ציינה כי החקירה טרם הסתיימה והרכב היה חלק מזירת העבירה ובנסיבות אלה היא מתנגדת להחזרתו. יש לציין כי המשיבה אף מתנגדת להחזרת הרכב בכל תנאי שייקבע.
6. ב"כ המבקשים (אשר הגיש תצהירים מטעם המבקשים במועד הדיון) הוסיף וטען כי הכספים שנתפסו יכולים לשמש ערובה לצורך החזרת הרכב ככל שיהיה צורך בכך.

דיון והכרעה

7. הוראת החוק הקובעת את הסמכות לתפיסת חפצים בידי המשטרה מצויה בסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה") הקובעת כי:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה".

8. עניינה של החקירה באחד מהאירועים המכונים "מסיבות טבע". מדובר באירוע שהסתיים בנסיבות טרגיות שכן באירוע זה הלכה לעולמה אחת ממשתתפות האירוע ועל כן מיוחסת למבקש עבירת המתה. עיון בתיק החקירה מלמד על החשד הנוגע למבקש שהיה ממארגני המסיבה. אין חולק כי יש בסיס לחשד כי ניהל את העסק ללא רישיון כדין ותוך הסגת גבול.

9. אשר לעבירת ההמתה המיוחסת למבקש. עיון בתיק החקירה מלמד כי ייחוס העבירה למבקש נובע מהתנהלותו בעת האירוע ובנסיבות אשר הביאו לעיכוב בהעברתה של המנוחה לבית החולים. קיימות מספר הודעות בתיק אשר יכולות ללמד כי ייתכן ואין מדובר בעבירות רשלנות אלא בעבירה חמורה יותר שכן, כעולה מעדויות אלה ניתן ללמוד כי הנסיבות שמנעו את העברתה לבית החולים יכולות ללמד על חשד לביצוע עבירת הריגה.

10. השאלה הנוגעת לענייננו, לא נוגעת לחשד עצמו נגד המבקש אלא לרכב בלבד.

11. אמנם המנוחה הועברה לבית החולים ברכב התפוס, אולם, לא ניתן לקבוע כי ברכב נעברה עבירה או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך המשפטי בשל העבירה או שניתן כשר בעדה או אמצעי לביצועה. הרכב שימש לניסיון הצלתה של המנוחה ולא לצורך ביצוע העבירה עצמה.

12. אשר לאפשרות החילוט, סבורני כי אין מדובר בחפץ שנעברה בו עבירה בכל הקשור לעבירת ההריגה, יחד עם זאת ביחס לעבירות האחרות המיוחסות למבקש הנוגעות לארגון המסיבה קיימות ראיות שהתפוס שימש אכן לצורך ביצוע העבירה.

13. ייתכן כי קיימת סמכות חילוט, אולם, חשוב להדגיש כי בעבירות של הסגת הגבול וניהול העסק ללא רישיון, ספק אם ישתמשו בסמכות זו.

14. בענייננו, עיון בתיק החקירה מלמד כי קיים חשד לביצוע העבירות על ידי המבקש ביחס לארגון מסיבת הטבע וקיימת גם סמכות לחלט.

15. יחד עם זאת על בית המשפט לבחון בכל שלב את אפשרות שחרור תפוס גם אם מתקיימים התנאים לתפיסתו ובאופן הפוגע פחות בקניינו של המבקש. כך, ברע"פ 1792/99 נקבעו הדברים הבאים:

"אכן, כשם שבית-המשפט לא יורה על מעצרו של אדם אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שיחרור בערובה ותנאי שיחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה (סעיף 21ב(1) לחוק המעצרים) , כן יהיה דינו של חפץ שנתפס ואשר המשטרה מבקשת להוסיף ולהחזיק בו. השאלה הנשאלת היא, אם יש "חלופת-מעצר" לנכס, חלופה שבאמצעותה ניתן להשיג את מטרת המעצר שלא על דרך החזקתו של הנכס בידי המשטרה. עושים אנו האנשה של החפץ - כמו לחפץ חיים וחירות ורצון משל עצמו - ואומרים אנו כי לא נעצור את החפץ - הטהרנים(פוריסטים)יאמרו: לא נשלול נכס מבעליו - אם נוכל למנוע את פגיעתו הרעה שלא על דרך של מעצר. במה דברים אמורים שיותר למשטרה להוסיף ולהחזיק בחפץ שנתפס כדי למנוע את פגיעתו הרעה, במקום שתפיסת הנכס היתה כדי למנוע עבירת עבירה בו. ואילו נכס שנתפס למטרה אחרת - למשל, כדי שימשש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה - שיקול זה ששימש בתפיסת הנכס יוסיף וישמש אף לעניין המשך ההחזקה בו. הגיונה של עילת-התפיסה יוסיף וישמש גם לעניין המשך ההחזקה בחפץ. כך נעמת את אינטרס הפרט עם אינטרס הכלל, ונשלול מנכס את חירותו רק במקום שטובת הכלל דורשת כן במפגיע."

16. בנסיבות העניין ניתן לשקול את שחרור הרכב בתנאים אשר יבטיחו את המשך ההליכים ואפשרות החילוט ככל שיוחלט על כך בעתיד.

17. לאור כל האמור לעיל, מורה על שחרור הרכב וזאת עד ליום 16.11.17 בתנאים הבאים:

א. הפקדה בסך 5,000 ₪. (מדובר בסכום המשקף את העובדה שעל הרכב מוטלים גם עיקולים ותוך התחשבות גם בכך שעילת החילוט נוגעת לעבירות ניהול העסק ללא רישיון והסגת הגבול בלבד).

ב. שעבוד ביטוח מקיף לטובת משטרת ישראל.

ג. עיקול שיירשם במשרד הרישוי לטובת משטרת ישראל.

ד. ערבות עצמית בסך 30,000 ₪ של הבעלים של הרכב.

ה. איסור דיספוזיציה.

תוקף תנאי השחרור עד ליום 6.5.2018

ניתנה היום, י"ז חשוון תשע"ח, 06 נובמבר 2017, בהעדר
הצדדים.